

[Per Hækkerup.]

ind også for at støtte, styrke og udvikle De Forenede Nationer.

Man har for det andet spurgt, om vi ikke som en anden mulighed i vor udenrigspolitik — og det synes især at være en diskussion, der er blevet aktualiseret i det sidste halve til hele år, i hvert fald op til den tale, de Gaulle holdt i går — om ikke vor alternative udenrigspolitiske mulighed lå i en, som det hedder, selvstændig europæisk politik. Jeg tror, den linje, vi har fastlagt, er rigtig. Vi skal gøre, hvad vi kan for at få udbygget det europæiske samarbejde. Vi har tilstræbt, at vi bliver medlemmer af fællesmarkedet; vi har accepteret, ja, dette høje ting har accepteret fællesmarkedets politiske målsætning; vi har tilkendegivet, at vi ønsker at være med. Men vi har samtidig understreget, at vi ser ikke dette europæiske samarbejde som et alternativ, som et modstykke, som en modsætning til det samarbejde, vi har inden for NATO; tværtimod ser vi, der er NATO-tilhængere, det også som et supplement til dette samarbejde.

Jeg sagde, at mange har talt om det, indtil de Gaulle holdt sin tale i går. Jeg skal ikke prøve på en vurdering af denne tale; jeg vil bede udenrigsministeren, hvis det er muligt, allerede på nuværende tidspunkt gøre nogle enkelte bemærkninger omkring de Gaulles tale; jeg kender den kun fra dagspressen. Men jeg må sige, at det er jo en tale, som måske ikke overrasker os alle sammen, men som i hvert fald med en ubehagelig klarhed fortæller os, at det europæiske perspektiv, som vi mener er det rigtige, er skudt nogle år ud i fremtiden. Men jeg ville altså gerne bede om ministerens kommentarer hertil.

For det tredje vil jeg nævne, at man har som alternativ mulighed talt om det nordiske forsvarsforbund. Så gerne vi havde ønsket det, må vi erkende, at det ikke blev til noget, og hvis man i dag tror, man løser Danmarks sikkerhedsproblem ved at tilstræbe et nordisk forsvarsforbund, så går man efter illusioner. Hvordan situationen kan blive om 10, 20, 30, 40 år, det ved jeg ikke; men i dagens verden er det en illusion, som hverken Norge eller Sverige er parat til at gøre til en realitet.

Endelig skal jeg nævne, at man har talt om som en alternativ politik, at Danmark kan jo vise verden, hvordan et fornuftigt folk bærer sig ad: lad os erklære os neutrale, lad os nedruste vort land! Ja, dertil må jeg sige, hvad jeg har sagt tidligere: det var den politik, mit parti stod for, det var den politik, vi forfægtede op igennem perioden mellem den første og den anden verdenskrig, det var den politik, som vi måtte erkende ikke gav os nogen sikkerhed den 9. april 1940. Som vor daværende partiformand Hans Hedtoft udtrykte det: aldrig mere en 9. april! Jeg tror, at de, der søger den vej i dag, bidrager til at øge utrygheden i verden og bidrager til at kaste Danmark ud i en fuldstændig uoverskuelig og usikker situation.

Lad mig så have lov at slutte med at sige, idet jeg altså mener, vi skal fastholde hovedlinjerne i vor udenrigspolitik, at jeg tror, det vil være rigtigt at sige især til ungdommen i Danmark, at løsningen for os ligger ikke, som jeg har nævnt det, i disse andre metoder; løsningen ligger i, at Danmark går helhjertet ind i et europæisk samarbejde og i et internationalt samarbejde. Der ligger i vort medlemskab af NATO, i den balancesituation, udenrigsministeren omtalte og beskrev i sin tale, i den relative sikkerhed, der for Europa ligger i denne balancesituation, i de muligheder, der skabes i denne balancesituation for at prøve at nå ud over den situation, vi har i dag, og at søge frem til en europæisk sikkerhedsordning, garanteret af USA og Sovjetunionen, et langt større perspektiv end i nogen som helst anden politik, et perspektiv, der kalder på den positive medvirken hos os alle sammen og ganske særlig kalder på den positive medvirken hos ungdommen. Det er i u-landsarbejdet, det er i FN-arbejdet, det er i NATO-samarbejdet, det er i det europæiske og det nordiske samarbejde, der ligger en fremtid for Danmark, og jeg håber, at dansk ungdom helhjertet vil slutte op om den.

Per Federspiel: Der er jo nu gået 12 dage, siden udenrigsministeren her i tinget fremsatte sin redegørelse for, som det hedder, den almindelige udenrigspolitiske situation, som den aftegner sig for regeringen i øjeblikket.